

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 15 czerwca 2014 r. w sprawie AT.39899 – *Licencjonowanie praw własności intelektualnej dotyczących przedmiotów kolekcjonerskich związanych z piłką nożną*, którą oddalono skargę strony skarżącej na naruszenie przez szereg krajowych federacji piłkarskich oraz związków piłkarzy, a także przez Panini S.p. A., Unię Europejskich Związków Piłkarskich (UEFA), Międzynarodową Federację Piłki Nożnej (FIFA), Fédération Française de Football, Associazione Italiana Calciatori, Real Federación Española de Fútbol i Deutscher Fußball-Bund art. 101 i 102 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący poważnego naruszenia przez stronę pozwaną praw procesowych strony skarżącej, a przez to naruszenie przez nią prawa.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja strony pozwanej opiera się na błędnych ustaleniach faktycznych oraz zawiera oczywiste błędy w ocenie, przez co strona pozwana naruszyła prawo lub dopuściła się błędnej oceny okoliczności faktycznych.

Skarga wniesiona w dniu 2 października 2014 r. – *Diktyo Amyntikon Biomichanion Net przeciwko Komisji*

(Sprawa T-703/14)

(2014/C 448/39)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: *Diktyo Amyntikon Biomichanion Net* (Kaisariani, Grecja) (przedstawiciele: K. Damis, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie sporządzenia ekspertyzy w celu zbadania ustaleń zawartych w sprawozdaniu z audytu, sporządzonym przez spółkę audytorską KPMG AG, w odniesieniu do których Komisja Europejska błędnie i niezgodnie z prawem uznała, że występuje „brak innych dowodów potwierdzających zgłoszone koszty personelu”. Element ten ma szczególne znaczenie przy rozstrzygnięciu sporu, w zakresie w jakim koszty personelu mają wpływ również na wszystkie koszty pośrednie. Skarżąca podkreśla ponadto, że sprawozdanie z audytu KPMG AG, w odniesieniu do którego spółka DABNET AB przedstawiła uwagi na piśmie oraz wniosek o ponowne zbadanie zawierające rozstrzygające dowody, zostało przyjęte przez Komisję Europejską bez dostatecznego uzasadnienia oraz odpowiedzi dotyczącej dowodów; oraz
- stwierdzenie, po pierwsze, że nota debetowa nr 3241409008, przekazana skarżącej w dniu 31 lipca 2014 r., na mocy której zażądano zwrotu 64.574,73 EUR, w związku z zamówieniem dotyczącym projektu FP7-SME-2007-222303 „FIREROB”, w oparciu o wnioski z audytu 12-BA176-003, stanowi naruszenie zobowiązań umownych Komisji i jest bezpodstawna, oraz, po drugie, że wydatki przedstawione przez skarżącą w kontekście spornej umowy stanowią kwalifikowalne koszty, a w rezultacie należy nakazać Komisji sporządzenie noty kredytowej w kwocie 64.574,73 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na klauzuli arbitrażowej. Skarżąca podnosi po pierwsze, że przedstawione środki dowodowe w pełni wykazują zaangażowanie personelu skarżącej w projekt „FIREROB”; po drugie, że w żadnym fragmencie sprawozdania z audytu nie zostało stwierdzone, że personel skarżącej nie zrealizował zakładanych prac w ramach zamówienia „FIREROB”, lub że skarżąca przedstawiła nieprawdziwe informacje, a także, po trzecie, że skarżąca zobowiązała się do zapewnienia personelu w wymiarze 12,2 osobomiesięcy, a ogółem zapewniała 21,92 osobomiesięcy bez złożenia wniosku o zmianę zatwierdzonego już kosztorysu.
2. Zarzut drugi oparty na nadużyciu prawa. Skarżąca twierdzi, że żądanie Komisji dotyczące zwrotu kwoty 64.574,73 EUR, czyli kwoty odpowiadającej w przybliżeniu pięciokrotnej wartości bezpośredniej subwencji skarżącej (13.474,00 EUR) z tytułu prac, które zostały wykonane przez skarżącą w optymalny sposób jest nieproporcjonalne i pozostaje w sprzeczności z zasadą dobrej wiary przy wykonywaniu umów.
3. Zarzut trzeci oparty na naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań. Skarżąca podnosi, że nie zostało jej przyznane zgodnie z prawem prawo do bezpośredniego przedstawienia uzasadnionych zastrzeżeń w odniesieniu do wszelkiej kontroli ze strony Komisji Europejskiej oraz wyjaśnienia bezpodstawnych argumentów autora projektu sprawozdania z audytu.
4. Zarzut czwarty oparty na zasadzie analogii. Skarżąca podnosi, że pkt II.24 ust. 1 załącznika II do umowy „FIREROB”, przyznaje Komisji możliwość odstąpienia od żądania odszkodowania zważywszy, że skarżąca wykonała prace, które zostały pozytywnie ocenione oraz, w ramach których, zgodnie ze sprawozdaniem z realizacji technicznej Komisji Europejskiej, osiągnięto bardzo wysoki poziom wyników badań naukowych.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2014 r. – Unichem Laboratories przeciwko Komisji

(Sprawa T-705/14)

(2014/C 448/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unichem Laboratories Ltd (Mumbaj, Indie) (przedstawiciele: S. Mobley, H. Sheraton i K. Shaw, Solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 9 lipca 2014 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [Sprawa COMP/AT.39.612 – perindopril (Servier)] w całości, a w każdym razie uchylenie lub obniżenie nałożonej grzywny w zakresie, w jakim dotyczy ona spółki Unichem; oraz
- obciążenie Komisji własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez spółkę Unichem w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwanaście zarzutów.

1. W zarzucie pierwszym strona skarżąca twierdzi, że skierowanie do spółki Unichem decyzji na podstawie art. 101 ust. 1 TFUE nie należy do zakresu jurysdykcji Komisji.